

[Herluf Rasmussen.]

enkling af det administrationsapparat, som også findes inden for færdselspolitiet.

Den højtærede justitsminister gør sig forhåbninger om, at man ved at indføre disse generelle maksimumsgrænser for kørsels-hastigheden kan nedbringe ulykkernes antal. Selv om jeg ikke deler disse forhåbninger — jeg tror nemlig ikke, resultatet bliver så godt, som man regner med — vil jeg sige, at det er i hvert fald et område, som er så alvorligt, at alle forsøg må gøres. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig, at man nu forsøgsvis gennemfører disse hastighedsbegrænsninger. Jeg er også indstillet på, at man benytter de hastighedssatser, som er nævnt i ministerens skriftlige fremsættelse, nemlig 80 km for almindelige landeveje og 100 km for motorvejene.

Der er draget sammenligninger med Vesttyskland og Sverige, men jeg mener ganske afgjort, at disse sammenligninger halter en smule, idet — det har det ærede medlem hr. Victor Gram jo også nævnt — vi her i landet på grund af de relativt korte vejstrækninger mellem færger, storbyer o. s. v. vil få ophobninger af vogne, og her vil vi komme i den situation, at mange af gammel vane vil forsøge de farlige overhalinger, og en hel del vil i den tætte kortegekørsel erfare, at det kniber meget stærkt med afstandsbedømmelsen.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Victor Gram har sagt, at en aktiv indsats fra politiets side er nødvendig, og det kan jeg fuldt ud støtte, men jeg synes, det er lidt morsomt, når det ærede medlem hr. Victor Gram sammenligner med Paris og tror, at der i København er plads til at standse trafikken og holde belærende foredrag for trafikanter, der begår færdselsforseelser. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Victor Gram har set de læserbreve, som af og til bliver skrevet, når ordenspolitiet i København af en eller anden grund må stoppe trafikken og lede den uden om et eller andet, der lægger sig hindrende i vejen for den.

Da den parisiske politimand i sin tid var heroppe og skulle regulere færdslen, var alle enige om, at sådan måtte det københavnske færdselspoliti arbejde i fremtiden; men da man først havde set den pågældende i aktivitet på Rådhuspladsen, på Værne-

damsvej og på Vesterbrogade, var man klar over, at det alligevel gik ganske godt, som det gik.

Jeg kan til slut sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig forsøget, og jeg håber også, at den højtærede justitsminister — og det mener jeg, jeg har grund til at tro — vil gøre en indsats for at effektivisere det bestående færdselspoliti og ikke være for karrig, når det drejer sig om bevilling af motorcykler til færdselspolitiet.

Rimstad: I den ændring til færdselsloven, som den højtærede justitsminister her har fremsat forslag om, er der efter vort partis mening adskillige gode tanker, hvis afprøvning i andre lande allerede har vist vejen fremad til formindskelse af de alvorlige ulykker på vore veje, som de officielle statistikker taler et så alvorligt sprog om.

I princippet må det være rigtigt at sætte et stop for de høje hastigheder på tidspunkter, hvor en særlig højtid, jul, påske eller pinse, betyder forøgelse af den færdselsintensitet, der til daglig på grund af den meget stærke stigning i køretøjernes antal såmænd kan være stor nok. Det bør også her tages i betragtning, at netop højtiderne med de sammenhængende fridage i særlig grad kalder de uøvede bilister ud på vejene i lejede vogne, som de ikke betjener med samme rutine som de folk, der kører hver dag.

Når dette er sagt, bør det også fremhæves, at enhver hastighedsbegrænsning på vore veje, der ikke er begrundet med særlige forhold af farlig karakter som f. eks. bebyggelser, vejkryds, vejsving eller utilstrækkelig vejbredde, altid vil betyde et tilbageskridt i den tekniske udvikling, som vi ellers ofrer mange penge og mange kræfter på at være med i. Vi forøger netop vore vejbredder, indfører skæringer ude af niveau og lægger vejsvingene i de rigtige hældninger samt konstruerer dobbeltsporede motorveje, der koster millionbeløb for en enkelt kilometer. Alt dette gør vi dels for at forøge sikkerheden, dels for at nedbringe tidstabet ved den kommunikation, som der er et stigende behov for i et konkurrencedygtigt samfund.

Af denne grund forekommer det os betænkeligt selv i de i bemærkningerne til lovforslaget angivne kortere tidsrum at be-